

UFA INFORMATION

**Nu
Större
Format!**

**Färre
Antal
Sidor...**

**...men större
textmängd!**

**Alltså, mer
information**

**NR. 1/1991
Årgång 22**

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 januari - 31 december.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

Övriga medarbetare:
Håkan Gustavsson, Matti Knuutti

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv. Tel. 013-126901

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Kort Ledare

Tack alla prenumeranter och bidragsgivare som ställt upp på samma generösa sätt som alltid förut. I år har vi som ni ser ändrat format och pris på UI. Allt till er glädje får vi hoppas. Hör av er med synpunkter och var inte blyga att ge kritik, för det gillar vi.

Ett litet extra bidrag är alltid välkommet också. Kärva tider för alla.

Väl mött till våren hälsar hela redaktionen..

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR". Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt, eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförsämrat billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

Innehåll:

Märklighet i natten -	sid. 3
En utförlig rapport om Charovsk-fallet -	sid. 5
Tyckt & Tryckt -	sid. 8
Landet Runt -	sid. 9
Humanoïder under de tidiga åren -	sid. 10
Några korta notiser av äldre datum -	sid. 11

MÄRKLIGHET I NATTEN

av Jennie Zeidman

UFOloger anser inte längre att nattliga ljus eller närkontakter av första graden äger några högmärklighetskvoter. Ändå är de upplevelser som hade av två Ohio-familjer nog så märkliga, och låter sig inte lätt förklaras.

Klockan 20.25, måndagen den 23 november 1987 gick Rick Devine ut genom baddörren till sitt stora tegelhus för att samla ihop familjens hundar och katter och ta hem dem för natten. Familjen Devine bor vid huvudgatan i Shreve, knappt mer än en by, ca en timmes färd söderut från storstaden Cleveland. Rick, 31, är *college administrator* och hans fru Janet, 38, är skollärare. De har inga barn.

Himlen var klar och det var ca 5° varmt. Vinden blåste från nord-nordväst och var typiskt byig. Månen, en dag gammal, var en fingernagelskära i väst.

Rick tittade uppåt och fick syn på fyra "droppar" av ljus som rörde sig i oupphörliga "klöverblads"-mönster. Varje droppe rörde sig i en elliptisk bana och de fyra ljusen hade ett gemensamt rörelsecentrum, där de möttes och sedan flög utåt igen, runt sin elliptiska bana. Man skulle kanske kunna tänka sig ett fyrklöver där en ljusfoton rörde sig längs ytterkanten på varje blad för att mötas samtidigt i blommans centrum (skaftet) och sedan kasta sig utåt runt ytterkanten, åter och åter igen.

Ljusdropparna var "kallt vita", "självlysande" snarare än aktivt glödande. De fyra föremålens hela flygbana täckte en ansenlig del av himlen, troligen minst 30 grader. Rick kunde inte se allt på en gång utan att vrida på huvudet. Tingesten verkade befinna sig endast några hundra meter upp.

Rick tänkte inte på att ta tid på föremålens "omloppsperiod", men efter hans rekonstruktion skulle jag tro att fyra eller fem sekunder är en ungefärlig siffra. I enlighet med Keplers Andra Lag verkade föremålen röra sig långsammare i banans ytterkant och snabbare när de närmade sig centrum.

Rick föste in djuren (deras beteende var normalt) och ropade på Janet. Hon kom ut nästan omedelbart och de stod tillsammans - höll varandra i handen - och försökte räkna ut vad det var de bevittnade. Janet beskrev rektangulära plattor, påminnande om delar av lysrör som syns genom paneler

i taket. (Hennes syn är bättre än Ricks; som trots sina 31 år redan bär dubbelslipade glasögon.) För Janet var varje rektangel ca två grader i längd (diametern hos två femcentsmynt på armlängds avstånd).

Föremålen (dvs alla fyra ljusen) befann sig ej rakt ovanför dem och de började gå framåt i hopp om att hamna rakt under dessa. När de närmade sig började hela föremålet röra sig ifrån dem, och Rick tolkade detta som ett intelligent styrt svar på deras nyfikenhet. "Det hade en förbindelse med oss," sade han. "Det avlägsnade sig om vi försökte komma rakt under det. Vi försökte men det lät oss ej. Jag kände det som min plikt att följa efter denna tingest. När jag först fick syn på den blev jag rädd. Då jag misstänkte vad det kunde vara, visste jag att Janet skulle vilja taga del av det."

De höll hårt om varandra ("Om det ämnade stråla upp mig, ville jag att även Janet följde med") och följde föremålet över gräsmattan, över bygatan och runt till sidan av skolan, vilken ligger på motsatta sidan av vägen från deras hus. De såg flera personer - bybor och antagligen några av skolstyrelsens medlemmar - lämna det månatliga mötet, men ingen av dem verkade titta uppåt. Av någon anledning valde paret Devine att inte väcka uppmärksamhet, varken mot sig själva som observatörer eller mot själva föremålet.

När de kom fram till skolgården satte de sig på en bänk och fortsatte att betrakta fenomenet. De fyra ljusgloberna eller panelerna fortsatte att virvla runt sin gemensamma centralpunkt, alltid synkroniserade, alltid sammanstrålade i centrum för att sedan åter kasta sig utåt med tydligt ökande moment. Inte vid något tillfälle ändrades ljusstyrkan; när dropparna en kort stund alla befann sig vid mittpunkten verkade deras totala intensitet inte vara större än vars och ens i sin individuella bana.

Aldrig sågs någon annan form. Inte vid något tillfälle uppfattade de det som om dessa ljus satt fast på ett enda, större föremål. Janet sade att panelerna var "genomskinliga men solida" - dvs de fördunklade bakgrundsstjärnorna medan de for runt i sina banor. Det förekom inget ljud eller någon

lukt och ingen färgväxling. Flygplan, helikoptrar, strålkastare och norrskenseffekter söktes men inget sådant kunde observeras.

Hela klöverbladets vinkeldimensioner var hela tiden desamma. Föremålet verkade med andra ord inte ändra höjd eller läge i förhållande till observatörerna. Tydligt täckte det ett område motsvarande en baseballplan (paret satt vid sidan av skolans idrottsplan och jämförde storlekar).

Föremålet rörde sig tillbaka över vägen och de följde efter. Det skymdes några sekunder av en hög gran, men befann sig inte under trädhöjden. Sedan, medan de tittade, samlades de fyra panelerna/globerna i centrum, flög utåt och fortsatte denna gång vidare så att de slutligen försvann 90 grader ifrån varandra, krympte och skingrades på olika delar av himlen. Iakttagelsen varade i 35 minuter.

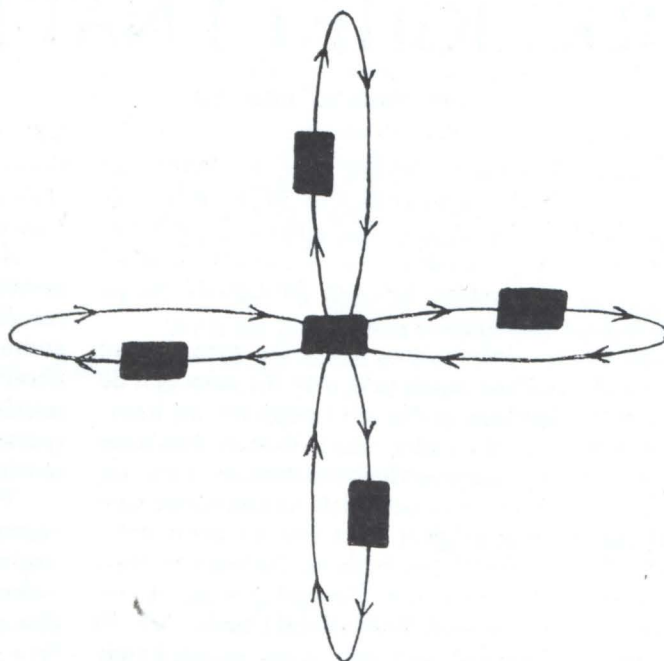
I ett annat fall med skingrande nattljus intervjuade jag familjen Diczno som driver en liten farm och weekendgård i det lantliga och kuperade bergslandskapet i södra Ohio.

En tidig höstkväll 1987 (exakt datum och tidpunkt okänd), efter en mild och blåsigt dag, satt Rich och Kathy Diczno, deras fyra barn och en vän till familjen på trottoaren längs sydsidan på deras hus och njöt av den klara himlen och en lägereld som Rich hade tänt på gårdsplanen. Det fanns tillräckligt med omgivande ljus så att himlen inte var helt mörk; ändå var många stjärnor synliga. Kanske de skulle få se någon meteor.

Plötsligt, ovanför dem, syntes en mörk massa som rörde sig från norr, bakom dem och ovanför hustaket. Den skymde gradvis stjärnorna och uppvisade den exakta formen hos en bumerang. Ytterkanten var täckt med 12 till 20 klart urskiljbara, enskilda ljus.

Alla ljuden från insekter och trädgrödor samt avlägsna hundskall upphörde. Lägereldens flammor steg rakt uppåt, lika frusna som de stiliserade flammorna på en scoutaffisch. Aspen framför huset slutade upp att "skälva" och barnen blev fullkomligt stumma.

"Strax öster om zenit såg jag först stjärnorna slockna och därpå mjuka, aningen gula ljus röra sig rakt söderut över hustaket," berättade Rich. "Den

"Klöverblads"-UFOt i Shreve, Ohio

mörkgrå massan och två eller flera rader med ljus började dominera mer och mer av himlen [och blev] en vingbåge av ljus som vidgades hela tiden. Jag ställde mig upp för att kunna se bättre...[och sade] 'Vad är det här, Närkontakt, eller vad då?' Skalan var så grandios."

Föremålet, som var ljudlöst, befann sig på så låg höjd att dess form sträckte sig bakom det 72 fot (21,6 m) långa huset. Det dröjde kanske sex eller sju sekunder innan det blev helt synligt.

Efter att kanske en minut förflutit vaggade hela ljusanordningen till en aning, varvid ljusen snabbt växlade färg genom bärnsten till rött. Föremålet genomgick en delning, först i två sektioner och sedan delades den högra (västra) sektionen ytterligare en gång. De tre sektionerna spred ut sig och upplöstes snarare än krympte i storlek i samband med att de försvann.

"Medan den avlägsnade sig, utförde den vänstra sektionen en bankningsmanöver och en roll," sade Rich. "Det kom över huset ytterst långsamt, men när det beslutade sig för att lämna området så var det bara borta." I det ögonblicket hörde familjen ett "slags rullande dån," men ljudet verkade inte ha något med föremålet att göra och de menade att detta kanske hade kommit från ett avlägset jetplan flera tusen fot bort. Vår världs ljud och rörelser återkom. Bumerangför-

mer är naturligtvis inte okända i UFO-litteraturen. Jag känner emellertid inte till några andra i vilka föremålen - jag vill gärna säga bilderna - sönderdelades och skingrades på detta sätt.

Dessa tankar, i sin tur, fick mig att minnas ett samtal jag hade med Allen Hynek - det måste vara närmare 20 år sedan. Han hade plockat upp en ficklampa från sitt skrivbord och viftade med den. Han tände och släckte den, lyste med den på väggarna och med en snabb knyck på handleden fick han ljuskäglan att tillryggalägga stora bågar eller vända vid skarpa hörn.

"Det vore så enkelt," sade han, "om det var projektioner." (Holografen befann sig i sin barndom. Han brukade knappt detta ord.) Han fortsatte, "Inga av fysikens lagar rubbas; ändå har vi här uppdykande och försvinnande, hårda rätvinkliga kursändringar, otroliga accelerationer och inbromsningar - allt ljudlöst, naturligtvis. Och om man kunde manipulera luftmolekylerna så att de bildade en skärm...."

Enkelt, javisst. Men var finns projektorn? Och vem, eller vad, sköter den?

Källa: *International UFO Reporter*
January/February 1989
Volume 14, Number 1

Översättning:
Sören Andersson

ECUADOR

Enligt legenden spolades det förhistoriska Atlantisfolket bort från jordens yta av en jättelik flodvåg. Men nu har äventyraren och fotografen Richard Wingate formulerat en ny teori:

Atlantisfolket försvann aldrig. Det hann resa ut världen runt, innan översvämningen drabbade dem!

Wingate fick teorin när han besökte kyrkan Maria Auxiliadora i Cuenca, Ecuador, där han fann mer än 7.000 gamla fornlämningar från kulturer runt hela världen. Om forntida folklore inte kan bevisa att man reste i nya världen, hur hamnade då dessa relikier i Ecuadors djungel?

Wingate stöder sig också på legenden om Toth, Egyptens grundare. Enligt legenden kom Toth från ett mäktigt folk. Men innan han lämnade sitt hem, fick han en profetisk varning:

"När du lämnar ditt örike kommer du inte att finna det igen, då denna plats kommer att försvinna under vågorna".

Platsen? Atlantis förstås!

Källa: *SAF Bulletin*,
Volym 22 1990. Nr. 6

En utförlig rapport om Charovsk-fallet

av V. D. Musinskij, redaktör för Jaroslavl's UFO-forskningsgrupps Bulletin

pade "Hjälp!"

Strax efter detta dök ytterligare ett lysande klot upp. Det gick ned inte långt från den plats där det första hade landat. Och ut ur det kom samma typ av varelse, klädd i svart. Han gick några meter och försvann sedan.

Allt som allt, under en halvtimmes tid, såg skolbarnen fyra sådana UFOs och deras mystiska piloter, vilka alla försvann på samma sätt utan minsta spår.

Några dagar senare kom vi själva till Charovsk med nattåget.

Under hela resan från Jaroslavl' hade jag upplevt en känsla av sanslös ilska, som aldrig lämnade mig. Vi "UFO-fantaster" offrar tid och pengar på långa tågresor, och vi kan inte ens få tid över från arbetet, och ändå är den officiella vetenskapen för närvarande rädd för att lyfta tyngden av sin egen ryggrad från sin fätölj. Även om ett massivt fall av psykos skulle uppstå, så skulle åtminstone detta vara intressant. Och - ack! - jag plågas fortfarande av den totala frånvaron av varje fungerande länk med UFOloger i andra länder - och detta är också en av de "förvrängda fasetter" som styr våra liv.

Efter dessa reflektioner var jag fortfarande långt ifrån varje bedömning, så här direkt, av hela vikten och egenheten hos det som nu händer.

Vad som i det här läget var huvudsaken var inte den historia som berättades av skolbarnen utan det verkliga faktum att nyheterna om en möjlig landning hade publicerats i en av nationens centrala tidningar, "Komsomol'skaja Pravda". Efter detta tog andra tidningar upp historien och främmande varelser verkade vandra omkring i klungor här och där i landet. Rapporter började tala om en extremt "aktiv" zon nära Perm, samt landningar i Kijev och Voronezj.

Det faktum att inte alla dessa rapporter är trovärdiga är betydelselöst. Ty mer värdefullt är det faktum att rapporterna överhuvud taget dök upp. Ty som ett verkligt faktum visar detta att ytterligare ett löjligt förbud har upphävts.

På landningsplatsen i Charovsk var det heller ingen som ingrep mot oss - men bara för några år sedan när vi var oförmögna att hindra spridningen av pratet om en landning nära vår egen stad Jaroslavl' och om kontakter med varelser från andra planeter, så blev man oroliga även inom KGB, och vi fick känna av detta! Vid den tiden störde det dem tydligen, som om de västliga underrättelseorganisationerna hade gissat sig till att man i SSSR framställde ben-

sin direkt i oljeraffinaderierna.

Men låt oss återvända till händelserna i Charovsk, och speciellt till vårt eget besök där. Och vi medger till slut att det är ett faktum att denna lilla ort har skakat om hela vårt väldiga land.

Vi tillbringade en dag med att vandra runt i staden och talade med många människor.

I mina yngre dagar älskade jag Volodga-provinsen, och i stort kände jag folket där. Det är jordnära människor som lever nära naturen. De kanske fortfarande tror på "orena krafter" - men vad gäller utomjordiska varelser - "Gud bevara oss från dessa!" De har heller aldrig läst några böcker om UFOs, eller någon science fiction-litteratur - ty det finns inget sådant där. Det som har oroat dem mer förr i tiden - mycket mer än varje tal om E.T. - har varit en plötslig attack av coloradoskalbaggar!

Sådana fäder - sådana söner". Ortens barn är lika lite benägna att spela några spratt och äger sunt bondförnuft. Deras berättelser inger fullt förtroende - de besegrade till och med min egen skepsis!

Som det visade sig svämmade staden över av ögonvittnenas berättelser. Jag skall lämna en kort översikt av några av de mest trovärdiga och mest intressanta historierna:

1. FALLET GOLOVATSKAJA

Kl 22.45 den 24 april 1989 såg en dam vid namn T. V. Golovatskaja ett skarpt sken. Medan hon ropade "Mamma - gå upp! Det är ett flygplan som brinner!", rusade hon ut på gatan.

Från balkongen såg hennes mor ett långt fyrkantigt flygande föremål. Ned från det kom en stark grön ljusstråle mot marken. Markområdet som belystes blev upplyst som mitt på dagen.

Ett annat ögonvittne, Antonina Dimi-trijevna, kom också ihåg det flygande föremålet exakt - 10-12 m långt, en trubbig nos, ett "fiskformat" rökpår. Dess mystiska kraft övermannade henne åter när hon gått in igen, och under tre dagar vägrade hon att lämna sitt rum.

När Golovatskajas mor såg att UFOs nos skulle komma att passera mycket nära hennes balkong, försökte hon dra undan gardinerna för att kunna se bättre, men då hon inte lyckades så bra gav hon upp.

Detta vittnesmål fick stöd av en fiskare som också såg detta UFO. Som det beskrevs av fru Golovatskaja d.ä. så tändes ett ljus under de första sekunderna inuti farkosten och avslöjade fyra piloter därinne. Två av dem rörde sig snabbt mot aktern, men de två andra stannade kvar vid kontrollerna. I det ögonblicket verkade UFOs hölje bestå av glas, men när farkosten kom närmare huset gäckade den mör-

I den lilla ryska staden Charovsk, vilka det finns tusentals av i vårt land, bor Sergej Beljajevskij, Sasja Krasavin, Marina Sjirja-jeva, Olja Krylova och Ljuda Rybakova - en grupp vanliga pojkar och flickor. Deras namn är nu kända i hela landet. Ty faktum är att de kl 13.30 den 6 juni detta år (1989) blev vittnen till en upprivande händelse.

Barnen var på väg hem från en flod, och befann sig ca en halv kilometer från byn Konantsevo då den yngste pojken, Sasja Krasavin fick syn på en "drake" i skyn och i närheten av den en lysande prick.

Några sekunder senare hade den vuxit till ett starkt lysande klot fyra meter brett. I Charovsk är kulblixtar ingen ovanlighet. Följaktligen ägnade pojkarna i början fenomenet ingen uppmärksamhet. Men klotet fortsatte att växa i storlek och kom närmare marken. Tre av barnen blev skrämde och sprang iväg.

Efter att det nått marken rullade klotet mot några buskar längre bort. Där stannade det upp och delade sig sedan i två halvor som en apelsin och ut kom en man.

Han var emellertid mer lik en robot än något annat. Han var huvudlös, med en kort, tillplattad torso, långa ben och omåttligt långa armar som nästan nådde ända ned till marken. När varelsen gick böjde sig ej hans ben eller armar. Men han rörde sig mycket lätt och självsäkert, rakt framåt som på en absolut slät väg. (Men vi var själva ute på det där fältet senare - och man kunde lätt bryta nacken där, så ojämn var marken!)

Besökaren gick iväg mot byn. I den stunden gick en kvinna i en rosafärgad eller röd dräkt från staden till Konantsevo. De skrämde barnen skrek åt henne att hon gick mot en varelse från en annan planet, men från den lågt belägna plats där hon befann sig såg hon honom aldrig, och hon hörde aldrig barnen.

När hon kom fram till buskarna fanns klotet inte längre kvar där. Och ingen såg några spår efter dess omedelbara försvinnande.

Medan han med långa steg gick iväg genom byn, vände sig besökaren, som var iklädd en svart odelad dräkt, om och tittade bakåt. Då upptäckte barnen att han sedd från sidan var fullständigt platt och att det fanns en lysande kula eller oval på bröstet ca 30-40 cm bred.

Besökaren var nu på väg rakt mot kvinnan. Han försvann genast (kanske av artighet för att han inte ville skrämma kvinnan som inte längre var ung?). När kvinnan kom fram till den plats där han hade försvunnit, hände samma sak med henne! Men ca tio sekunder senare dök damen upp igen ungefär 40 m bort åt sidan.

Förskräckt flydde hon platsen och ro-

6 ka legeringen hos höljet varje bestämning av dess exakta natur.

2. FALLET V. PRUDNIKOV

Kl 03.00 den natten fick herr V. Prudnikovs bil plötsligt motorstopp vid en plats ca 30 km från Charovsk. Och plötsligt blev omgivningarna upplysta som mitt på dagen. Prudnikov undersökte noga bil-motorn men kunde inte hitta något fel. Han försökte åter köra och den här gången startade motorn. Sedan fick han ca 5 m till vänster om sig syn på något som liknade en gigantisk svamp, 2 m hög. Den vilade på fem eller sex ben och hade två antenner på toppen, som ett diesellokomotiv. Ut från den, hela vägen runt omkring strålade ett gröngult ljus. I denna stund blev Prudnikov utom sig av skräck och körde iväg. Sju kilometer längre fram på vägen mötte han en KRAZ-förare, som när han tittade på honom antagligen ansåg honom vara en galning.

3. FALLET V. R. MIRONOV OCH ANDRA

Den 17 juni 1989 såg V. R. Mironov och andra ögonvittnen, på ett avstånd av ca 500 m, ett lysande klot på himlen. Det liknade månen men var av en gulgrå färgton och hade en skenbar storlek på omkring 5 m. Klotet befann sig på en höjd av ca 20 m och var försett med något som liknade ett antal gråbruna fläckar. Ögonvittnena hamnade rakt framför det och då, plötsligt, dök bilden av något som liknade "ett människoansikte" upp på dess yta. Bilden hade tecknats med bruna korsstreck. Samtidigt med detta blev klotet orörligt. Sedan försvann bilden och klotet satte sig åter i rörelse.

Sedan plötsligt dök en "hatt" upp på klotet. Snart antog den formen av en tacka av järn, ändrade färg från gul till högröd, medan det i mitten nu syntes en grå rand.

Sedan lyste en blinkande fläck upp svagt. Den lyste i två minuter eller så, tills det från den syntes konturen av "ett flygplan under dykning". Sedan, ett par minuter senare, förvandlades "flygplanet" till en "stridsvagn".

Därefter tonade bilden bort och tre lysande punkter började gnista och bildade en glödande likbent triangel. "Uppvisningen" avbröts lika plötsligt som den hade inletts - och UFOt hade försvunnit.

När ögonvittnena anlände till herr M. Kudelins hem, ropade denne: "Var har ni varit? Titta!" Och på precis samma plats som en timme tidigare syntes det där klotet igen, lysande. Denna gång blev det emellertid ingen "uppvisning" och klotet försvann snart.

Jag vill påminna läsarna att Charovsk inte ligger långt från Plesetsk, där vi skjuter upp våra raketer. Men att påstå att det man såg i Charovsk endast var sovjetiska "raketer" - nå - här är nog bilden i alla fall lite väl komplicerad!"

Flickan Olja Krylova visade sig vara hemma hos sin mormor (farmor?) i en by nära Charovsk. Och vad som var viktigast av allt - ingen hade ännu förhört Olja, och

hon hade inte haft tillräckligt med tid att "lära in sin historia utantill". Dessutom visade det sig att hon sedan sitt möte med de utomjordiska varelserna inte alls träffat de andra barnen. *Följaktligen kunde de inte ha kommit överens om vad de skulle säga.* Ändå visade sig hennes berättelse ord för ord vara så gott som identisk med vad de andra barnen tidigare sagt. Små individuella punkter spelar ingen roll. Hennes tidskänsla var nästan felfri.

En av mina kollegor gick för att testa med slagruta på platsen där ett klot hade landat i Konantsevo. Olja Krylova, som kommer från ett annat distrikt än Charovsk, följde med honom och pekade ut platsen åt honom. Och hon ledde honom till den med en exakthet på ca en halv meter, trots att sträckan i en rak linje till den platsen inte var kortare än 300 eller 400 m! (Hon visste inte - och hade inte sett - att en av medlemmarna i vår grupp dagen innan hade tagit jordprover från just den platsen.)

Med andra ord fanns det ingen anledning att betvivla trovärdigheten hos Olja Krylovas berättelse.

Men det finns fortfarande en del tvivel när det gäller resultaten som erhöles vid slagrutetesterna. A. Semjonovs slagrutetrustning fungerade inte på landningsplatsen och han var oförmögen att dra några fasta slutsatser. Min egen utrustning fungerade däremot tillfredsställande.

Området var mycket litet, men jag lyckades inte få någon korsavläsning. Kvällen innan och även nu fick jag en fruktansvärd huvudvärk när jag var ute vid platsen, så i hopp om att avvärja något värre avbröt jag mina undersökningar.

Tydligt gjorde jag det rätta, eftersom huvudvärken, trots en god sömn den natten plus huvudvärkstabletter, inte avtog och inte upphörde förrän följande kväll.

Två medlemmar i vår grupp, Ju. Kolotiev och E. Kasjtanov, gav sig också ut till den plats där herr V. Prudnikov hade haft sin upplevelse. De hittade en avbruten björk som såg ut som om någon hade vridit den. ("Teknologi" är inte till någon hjälp i fall av detta slag, och jag skulle inte vilja försöka besvara de frågor som uppstår. Kanske undersökningen av trädets bark kommer att ge oss ett svar senare.)

Våra försök att hitta damen i den röda dressen, som hade försvunnit och dykt upp igen, var emellertid utan framgång. Men åter igen fanns det inga tvivel i fråga om hennes existens, ty ortsbefolkningen "tipsade oss om" var vi kunde hitta hennes släktingar eller vänner. Ack, betydelsen av våra försök i detta fall fick vi emellertid inget grepp om. Men vi är inte de enda människorna i Ryssland som studerar UFOlogi. Det finns också andra grupper på andra håll i vårt land.

4. HERR M. A. MIL'CHIKER OCH HANS UNDERSÖKNINGAR

Denne gentleman, aktiv medlem i SSSR:s Allunionsällskap för Astronomi och Geodesi under SSSR:s Vetenskapsakademi, har i flera år arbetat inom kosmo-

nautiken, men är förutom detta också en känd UFO-forskare!

Så han gjorde den långa resan för att undersöka Charovsk-fenomenet och under sina utredningar använde han sig av ett sådant genomträngande vapen som hypnos. (Det är möjligt att hans undersökningar också är tillgängliga för studium i Väst, eftersom filmer har spelats in om dem av team från både SOJUZEXPORTFILM och INTERPRESSVIDEO.)

5. POJKEN SERGEJ BELJANEVSKIJS VITTNESMÅL UNDER HYPNOS

Med några få obetydliga förkortningar lämnar jag nedan en full redogörelse som den berättades (under hypnos) av Sergej Beljanevskij:

"Vi kommer tillbaka från floden och pratar med varandra. Sasja Krasavin ser någonting i luften nära byn Konantsevo, och Ljuda Rybakova säger att det kanske är utomjordingar..

"På himlen fanns en pappersdrake. Sedan dyker en blekgul, lysande prick upp. Vi går ner från Tsentral'najavägen och ner till floden Kuben. En ljusprick kommer ner, den blinkar, den blir större. Ira och Sveta blev rädda och sprang hem. Jag kände också rädsla. Ljuda övertalade mig att stanna kvar och titta. Klotet glider fram mot buskarna. Det stannar upp, det spricker itu i två delar. En varelse kommer ut ur det. Klotet stängs igen, blinkar i två minuter och försvinner.

"Varelsen har inget huvud och armarna räcker strax nedanför knäna. Jag är rädd. Jag vill springa hem. Ljuda och Olja övertalar mig att stanna.

"Varelsen rör sig bort mot Konantsevo. Han vänder sig om och tittar bakåt fyra gånger.

"En kvinna dyker upp bland buskarna. Vi ropar: "Fortsätt inte! Det är en E.T. där!"

"Hon kom ca halvvägs uppför kullen. Jag får kalla kärrar längs ryggraden. Jag vill gå hem, men hejdar mig själv. Kvinnan försvinner, men dyker sedan upp igen och springer mot floden Kuben och skriker "Hjälp!"

"Ytterligare ett klot av samma storlek och färg dyker upp och kommer ner mot bäcken. Jag tycker att det ser ut som om klotet rullar mot mig, och att det finns en varelse, precis likadan som den som kom ut ur det förra klotet. Det är hemskt...Vi barn tar varandra i händerna.

"Ett tredje klot har landat i närheten av en hög stolpe; det har gått i två delar och sedan försvunnit. En varelse kommer ut och går till en annan stolpe, varefter han också försvinner. Ett fjärde klot kommer flygande på samma kurs...Det har landat närmare oss - nära den första åsen. Det är vackert. Jag kan inte stå upprätt. Kanske det är en osynlig varelse. Jag kommer att skrika...Sedan var jag den första som tog till schappen...sedan flickorna efter mig..."

Sergej Beljanevskij bad om att få bli hypnotiserad igen och "förd tillbaka" till händelserna han hade bevittnat. Ännu en gång närmar han sig damen i rött och

lämnar en detaljerad beskrivning av hennes utseende, hennes klädsel och hennes fotbeklädnad.

Hypnotisören intalar Sergej att han är mycket stark och väldigt modig, och ber honom närma sig den utomjordiska varelse. Sergej svarar:

-"Helt svart. Inga synliga fästansordningar. Långa ben. Har bara en knöl till huvud. Tre antenner på det. På antennerna små cirklar eller kulor - ser ut att vara av metall, glänser mycket klart.

" - inga öron - bara hål. Munnen liten, triangelformad, sned vinkel upptill. Näsa - två hål. Inga ögon, fläckar i en mörkare nyans, orörliga. Kort nacke, ingen hjälm på huvudet. Kroppen oval, svart som kol. Armarna långa, nedanför knäna - hängande tätt intill kroppen, som hos en människa.

"Tre fingrar, alla likadana, utan leder. Långa ben i svart färg, av samma material som kroppen. Fötterna platta, inga tår, ingen häl." Senare beskrev Sergej dimensionerna hos väsendets alla kroppsdelar, samt gångarten; och han återgav i detalj den rödklädda kvinnans beteende.

Till alla närvarandes förvåning upptäckte Sergej, när han av hypnotisören ombads gå närmare klotet, att det hade tre hyttgluggar, genom vilka han "såg" flera varelser vid en instrumentpanel.

Efter detta bad hypnotisören Sergej göra skisser på det kosmiska klotet och de utomjordiska varelserna. Skisserna var nästan identiska med dem han gjort innan hypnossessionen, med vissa tillägg som omnämnts i redogörelsen.

6. FLICKAN MARINA SJIRJAJEVAS BERÄTTELSE, UNDER HYPNOS

Under hypnos lämnade Marina Sjirjajeva nästan identiska detaljer om "tingesten från Rymden", dess interiör samt de "utomjordiska varelsernas utseende". Den enda skillnaden låg i det faktum att hon i stället för ett 'huvud' såg en oval och två antenner som trädar, på vilkas toppar det fanns små kulor i samma färg som själva "Rymdfarkosten". I enlighet med hennes påstående om hur klotet öppnade sig i två halvor, upptäckte man senare avtryck i marken på platsen.

Förutom instrumentpanelen såg hon (i ett av kloten) skuggan av en varelse som satt framför skärmen på en liten TV-apparat på vilken hon kunde se en pappersdrake sväva.

7. FLICKAN LJUDA RYBAKOVAS BERÄTTELSE, UNDER HYPNOS

I stort sett beskrev Ljuda Rybakova samma slags "Utomjordiska varelse" som innan hon hypnotiserats. På hans mage fanns en 'skinande skiva'. Hans armar utgick från den övre, ovala delen av hans kropp. I stället för ett 'huvud' ritade hon någonting som liknade öronen på en hare. På munnens plats hade hon en rektangel.

8. OLJA KRYLOVAS BERÄTTELSE, UNDER HYPNOS

Olja Krylovas skiss, ritad under hypnos, uppvisar samma överensstämmelse som

hennes första skiss, men utan några färska detaljer. Den okända 'Besökaren' visas av henne som huvudlös.

9. HERR VADIM PRUDNIKOV'S UT-SAGO UNDER HYPNOS

V. Prudnikov bekräftade, också under hypnos, att han i slutet av maj 1989 hade sett ett svampliknande föremål i närheten av byn Afonich i Vologda-provinsen. På hans skiss, som ritades under hypnos, finns ytterligare några detaljer.

I sin första berättelse hade han sagt att det inte längre stod stilla, utan visade livstecken.

Våra fältforskare begav sig till platsen och fastställde vinklarna för farkostens flykt och nedstigning. Som slagruteutrustning använde de sig av encelliga vattenväxter i ett provrör. I det område över vilket farkosten enligt uppgift skulle ha svävat, utbreddes sig växterna uniformt och alstrade ett jämnt, grönaktigt sken. Utanför detta område samlade de sig i klart synliga, parallella, mörkgröna ådror.

Andra instrument som användes uppvisade också anomalier på det stället i gläntan.

10. "DAMEN I RÖTT" ÄNTLIGEN UPPSPÅRAD

"Damen i rött" uppspårades också till slut, men tillförde bilden inget nytt. *Dä* hon önskade vara anonym var hon ovillig att acceptera hypnos. (Enligt herr Mil'chikers uppfattning borde all information om mötet redan ha suddats ur hennes hjärna av "dem".)

Senare råkade man få kännedom om två fiskare som hade sett två gröngröna varelser i Kumzerskij-sjön. Fiskarna var far och son vid namn Kurkov. De två varelserna stod mitt i reservoaren, där djupet är ganska ansevärt. En av varelserna lyste starkt, 'som glöden hos en elektrisk svetslaga', och var omgiven av en gloria som till färgen liknade det renaste guld.

11. IAKTTAGELSEN I BYN VARANICHA

Den 17 juli 1989 såg tre grabbar från byn Varanicha, vid namn Zjenja Ersjov, Sasja Kruptjatkin och Aljosja Tichomirov ett klart lysande rött klot sakta passera från öster mot väster, på en höjd av 40-60 m. Sedan växlade det till orange, delade sig i två ovanför en barrskog och försvann.

Näval - hela denna mängd rapporter kan inte bara vara "tillfälligheter".

På kvällarna åkte våra fältforskare till byn Konantsevo - nu så känd i hela SSSR - och tog videofilmer. Och detta ledde till ett intressant resultat.

Vid ett tillfälle granskade vi ett dokument på skärmen, då några ljuspunkter dök upp på himlen som vi först tog för att vara bilstrålkastare. Sedan, ovanför horisonten, på norra delen av himlen, började de växa i storlek och blev till slut vitgula ljusklot. De rörde sig över himlen i ett fantastiskt mönster och lämnade efter sig korta blåaktiga spår som snabbt upplöstes.

Andra vittnen såg liknande fenomen se-

nare.

Vetenskapsmannen Mil'chiker tänker sig att dessa "kosmiska klot" är föremål av ickejordiskt ursprung. Han tror att de bemannas av cyborg-varelser (bio-robotar), dvs cybernetiska organismer av högmolekylära polymerer.

Med sikte på en inledningspunkt för kontakt med dessa rymdföremål och deras besättning, tror Mil'chiker att de har tillämpat små trevliga metoder för att försätta människor i ett hypnotiskt tillstånd och sedan dra in människornas medvetande i det kosmiska informationsfältet. Enligt Mil'chikers uppfattning har dessa experiment redan framgångsrikt avslutats. Den avsedda ihoplänkningen, som var syftet med anordningen, har uppnåtts, säger han.

Naturligtvis är "meningen med anordningen" en betydelsefull uppfattning - men hursomhelst tillåter jag mig att uttrycka mitt tvivel. Så vitt jag vet erkänner ingen domstol i världen vittnesmål som avlagts under hypnos. Jag medger att de vittnesmål som erhållits av Mil'chikers grupp i Charovsk är mycket intressanta. Men varför måste vi tillerkänna dem total betydelse? Var har vi garantin att ögonvittnet under hypnos undermedvetet helt enkelt inte bekräftat vad forskaren själv önskat få bekräftat?

Och - innan jag slutar - ett litet, helt litet mysterium: Den 6 juni 1989 såg barnen i Konantsevo en "drake" i skyn. På vilken annan plats skulle åsynen av en pappersdrake i skyn vara en struntsak av absolut ingen betydelse. Men faktum är att i Vologda-provinsen flyger inte barnen med några drakar. Något sådant har de aldrig hållit på med tidigare heller. Detta kan jag säga med all säkerhet. Varifrån hade då "draken" över Charovsk kommit? Och vart tog den sedan vägen, eftersom ingen någonsin såg den igen eller hittade den? Näväl, jag anser att detta också är ett litet mysterium som fortfarande inte fått sin lösning.

Källa: Flying Saucer Review,
Volume 35, No. 3,
(September Quarter, 1990)

Har du haft
någon UFO-
upplevelse?

Om så är fallet,
kontakta UFO-
Information!

Ring
Tel. 013-171790

Postadress

Box 9109.

580 09 Linköping

Tyckt & Tryckt

I en insändare i UFO-Information 4, 1990 utgjuter sig den före detta sundsvallsläraren Sune Hjort över bristerna i svensk ufologi. Det kan han gott göra.

SH efterlyser en gemensam tidskrift och en gemensam organisation för att, som han skriver, "utreda hela problemet".

Nu är det nog egentligen inte en gemensam organisation som SH vill ha. Hans mål är betydligt mera egocentriskt. Jag ska förklara det hela lite närmare här nedan.

Som vanligt påstår SH också att "vissa UFO-organisationer" har "kunnat infiltreras och övertas av personer som inte sysslar med annat än bortförklaringar, misstänkliggöranden och diskrediterande påhopp". Ett sådant påstående var bara att vänta. Konstigt hade det väl varit annars. Men SH sätter för ovanlighetens skull sitt ljus under skäppan och undviker att nämna såväl organisation som den påhoppade vid namn.

Att det rör sig om UFO-Sverige och Hjort själv torde väl trots det stå klart för de flesta.

SH har sedan han intresserade sig för UFO-fenomenet för några år sedan ägnat en hel del möda åt att sprida falska rykten och grundlösa påståenden om UFO-Sverige och dess medlemmar. Han har vid ett flertal tillfällen utpekat undertecknad som varande CIA-agent och vid sina många telefonsamtal till vår tidskrifts redaktör påstått att hela UFO-Sveriges styrelse skulle vara värvad av denna amerikanska spionorganisation.

Dessa påståenden säger mer om SH själv än om dem han anklagar.

SH kan knappast klaga på den uppmärksamhet som UFO-Sverige givit honom. Bland annat fick SH hålla ett anförande vid vår riksstämman i Stockholm förra året. Att föredraget blev mindre lyckat sedan SH hänfallit åt rena lögnerna (bland annat att det skulle finnas atmosfär på månen) var sannerligen hans eget fel.

Men varför går han då så långt i sin smutskastning?

Svaret är enkelt: SH har helt enkelt inget intresse av att undersöka UFO-fenomenet. Han vet redan vad det är. När en organisation som UFO-Sverige (och UFO-Information, för den delen) försöker utreda fall så slår han bakut. I UFO-Sveriges fall kallar han våra förklaringar för bortförklaringar. Det är sannerligen att göra det lätt för sig.

När SH nu efterlyser en ny UFO-organisation och en ny tidskrift blir det därför svårt att ta honom på allvar.

Att kritiskt granska och analysera UFO-observationer är det sista SH vill. Det har vi flera flagranta exempel på.

Sundsvalls Tidning publicerade den 24 juni förra året bilder ur en videofilm tagen i Gnarp under rubriken "Bengt filmade flyende UFO". Omedelbart ringde Hjort till ett av vittnena och förklarade att det som filmats var en obemannad farkost från en annan planet.

När vittnet, som jag talat med, försökte lugna Hjort, svarade denne att detta inte var något att diskutera. Föremålet var utomjordiskt. Dagen efter avslöjades misstaget. Det som fastnat på videofilmen var en förrymd leksaksballong. Delar av den låg till och med kvar på marken.

SH hade inte ens bevärat sig med att titta på videofilmen innan han kom med sin "förklaring".

Är detta ett bra sätt att försöka lösa UFO-gåtan?

Trots att uppskjutningar av sovjetiska robotar och raketer har observerats och fotograferats i över 20 år tror SH inte att dessa uppskjutningar kan ses från Sverige. I flera insändare under den gångna hösten har han förlöjligt sådana förklaringar trots att 100-tals människor från Skåne i söder till Norrbotten i norr vid två tillfällen (den 29/9 och 30/11) har kunnat observera raketerna. SH har heller inte bevärat sig med att ta del av det stora material som finns om uppskjutningarna. Dagstidningarna har skrivit om dem och publicerat bilder av dem sedan början på 70-talet. Själv har jag två pärmar fyllda med iakttagelser.

SH har aldrig satsat fem minuter på att skaffa sig de nödvändiga bakgrundskunskaperna om UFO-fenomenet.

Är det sådana personer vi behöver i våra föreningar?

För SH är det inte fakta som gäller utan en blind religiös tro på ett fenomen som han inte har kunskap nog att uttala sig om. Genom sin bristande kunskap i kombination med en stor mängd fritid har han nu profilerat sig som Sveriges störste tyckare i UFO-frågan.

SH har dessutom skrivit en bok (vilket han nogsamt aldrig försummar att nämna). En intressant fotnot kan vara att SH inte ens träffat den man han skrivit boken tillsammans med; Ante Jonsson. Trots att han påstår sig ha undersökt fallet så har han aldrig besökt platsen för händelsen eller gett sig tid att träffa Ante Jonsson öga mot öga. All kommunikation har gått per telefon eller brev.

Är detta utmärkande för en seriös ufolog?

För UFO-Sveriges del har vi inget intresse av att samarbeta med en person som SH. Förhoppningsvis aktar sig våra kollegor inom UFO-rörelsen lika nog för denne moderne mytspridare.

Clas Svahn

Vice ordförande i UFO-Sverige.

Landet Runt

Flygande tefat vid Hagbyhemmet

NORA. Under den gångna veckohelgen var ett tiotal personer i en pågående studiecirkel om okända flygande föremål ute och gjorde observationer och ett okänt föremål fick man se.

Det var ett starkt ljussken som syntes i nordöstlig riktning. Ljusskenet såg ut som en lång blix och denna typ av observation har gjorts tidigare och är inte så märklig, säger Harry Gustavsson i Nora.

-Däremot är den observation som gjordes i början av augusti och som vi först nu fått vetskap om betydligt intressantare, säger Harry Gustavsson. Tre personer observerade då ett tefatsliknande föremål strax intill Hagbyhemmet. De som såg föremålet har berättat att det hade kupol och att det fanns ljus i föremålet. Dessutom kunde en ganska kraftig rök observeras. Det märkliga är att föremålet stod stilla i ca en timma över samma plats och det är ovanligt, säger Harry Gustavsson.

NERIKES ALLEHANDA 19 sept. 1990

Såg mystiskt ljussken

KRAMFORS. Även i Undrom har den senaste tidens mystiska ljusfenomen uppträtt.

På söndagkväll observerade Widar Wedin i Utnäs och hans son Jimmy tre olika fenomen.

Widar och Jimmy Wedin hade på söndagkvällen varit på bio i Sollefteå. På hemvägen stannade dom till i Undrom för att tanka bilen.

Då upptäckte de på andra sidan älven, ett kraftigt lysande sken.

-Ljuset var rundformat och i det närmaste bländande, berättar Widar.

Ljusskenets avstånd var omöjligt att bestämma men Widar jämför storleken vid en större billykta.

Vi tänkte först att det var ett flygplan men vi upptäckte inga lanternor.

Skenet hängde kvar i luften en stund innan det sakta sjönk och falnade bort bakom bergen. I samma stund som skenet sjönk observerade dom något som liknade en stjärna.

Plötsligt växte ljuset och antog samma storlek och form som det försvunna skenet. I samma stund upptäckte de ett ljus som gick med en svindlande hastighet horisontellt över himlavalvet.

Efter en stund sänktes skenet bakom horisonten på samma sätt som det tidigare. Hela förloppet varade ungefär tio minuter.

NYA NORRLAND 2 okt. 1990

UFO över Kramfors?

Var det ett UFO som stannade till över Kramfors tidigt på lördagmorgonen?

K-G Spjuth på Hällgumsgatan såg under två minuters tid ett intensivt sken.

Han är övertygad om att det rörde sig om ett UFO.

-Ljusskenet var format som en kägla och liknade en jättelik strålkastare, berättar han.

NYA NORRLAND 10 okt. 1990

Vad slog ner i sjön?

Ett ljussken, en dov knall klockan halv åtta på onsdagkvällen.

Och sen försvann det - rätt ned i sjön Regnaren!

Allt enligt samstämmiga uppgifter från folk i trakten norr om Finspång. På plats under onsdagkvällen för att kontrollera om ett flygplan hade störtat var brandkår och polis från Finspång samt en räddningshelikopter från Visby.

På flygräddningscentralen i Stockholm berättas om samstämmiga rapporter om liknande ljussken från andra delar av Sverige, bland annat från trakterna öster om Uppsala och söder om Bollnäs. Inget flygplan saknades i Sverige på onsdagkvällen enligt Flygräddningscentralen och därför hade man teorier om meteoriter eller raketuppskjutningar.

Kanske kan ljusfenomenet bero på en meteorit som damp ned i Regnaren. Eller kan ljusskenet strax över Regnaren vara en illusion. En raketuppskjutning i Murmansk kan ge ljussken ända till Finspångstrakten och det är omöjligt för oss på moder jord att avgöra avståndet till ljusskenet.

ESKILSTUNA KURIREN 25 okt. 1990

Elin vet vad hon såg

Detta hände vid 22-tiden på kvällen den 2 september i år:

Elin Henriksson i Stora Skedvi står vid sitt köksfönster och får se ett starkt ljus ovanför Mörtaberget, först tror hon att det var en lastande timmerbil.

Men så tänker hon: "Där finns ju ingen väg."

Ljuset börjar röra sig och kommer närmare, ljudlöst.

Elin lärmar en granne och när hon kommer ut igen har det lysande föremålet ändrat kurs och kommer rakt mot huset för att sedan vika av mot sydväst och försvinna.

Då ser Elin också två bländande ljus med en röd lampas i mitten.

Föremålet rör sig sedan mot grannen

Gunnar Örjas hus på motsatta sidan sjön. AFTONBLADET 20 okt. 1990

Såg märkligt ljusfenomen

LYCKSELE: Ett märkligt ljusfenomen observerades av en kvinna som tillsammans med sin tonårige son var på väg mellan Skarvsjöby och Pauträsk. Händelsen inträffade vid 19-tiden förra lördagen. I bilens färdriktning syntes ett blinkande rödaktigt ljussken i höjd med trädtopparna och när de närmade sig platsen slutade bilradion att fungera. Radion är fortfarande obrukbar.

Ljusskenet avlägsnade sig rakt uppåt med en svindlande fart och försvann. Både kvinnan och hennes son har samma uppfattning om vad som hände. Kvinnan förklarar att hon varit med om en liknande händelse i Östergötland för ca femton år sedan.

VÄSTERBOTTEN-KURIREN 27 okt. 1990

Sammanställning: Sören

UTILANDET

EN KORT NOTIS FRÅN 1905
Ovanlig meteor (?) observerades över Sir Feirionydd (Merionethshire), Wales

Ett ganska så konventionellt UFO rapporterades i Barmouth Advertiser av den 23 februari 1905. En läsare, som kort och gott kallar sig "Gruvarbetare", skriver:

Kl 23.48 söndagen den 11 dennes, medan jag promenerade söderut nära Llywyr-on, med himlen totalt övermulen, bevittnade jag på södra himlavalvet en stor meteor som passerade från öster mot väster. Den uppnådde sin skarpaste ljusstyrka medan den färdades över Barmouth, då tre eller fyra eldklot föll ut ur huvudkroppen, vilken sedd genom molnen var speciellt grann och ljuset var då så intensivt att jag kunde urskilja föremål klarare än under månsken. Meteoren flög mer horisontellt och var mycket starkare än någon jag tidigare sett."

Detta utsläppande av mindre föremål är ju som bekant ingen ovanlig företeelse i UFO-rapporter.

Källa: Flying Saucer Review, Vol. 18, No. 2, March/April 1972

ÖVERSÄTTNING: SÖREN

HUMANOIDER UNDER DE TIDIGA ÅREN ITALIENSKA TREDJEGRADARE MELLAN 1900 & 1950

av Paolo Fiorino

De senaste åren har ett växande antal tredjegradsrapporter kommit upp till ytan i Italien, några av dem ur det förflutna. Denna artikel omhandlar de närkontakter som uppges ha inträffat under den första halvdelen av århundradet, dvs innan allmänheten kom att känna till existensen av UFO-relaterade varelser. Inte förrän 1952 hade några närkontakter av tredje graden rapporterats i pressen, men under det året hade de första nyheterna publicerats om "Fallet Facchini" (24 april 1950 i Abbiate Guazzone, Varese), Monguzzis bluffoton (31 juli 1952 på Bernina-berget i Sondrio), och ytterligare två närkontakter samma år, även de ganska kända utomlands (25 juli 1952 i San Pietro a Vico, Lucca; den 16 november i Castelfranco Emilia, Modena).

Alla andra italienska närkontakter för perioden 1900-1950 samlades in av ufologer först flera år senare: Johannis (14 augusti 1947 i Raveo, Udine), så sent som 1964; Fara di Cigno-fallet, Campobasso den 3 april 1948, så sent som 1972; Monte Benichi-fallet, Arezzo, augusti 1930, så sent som 1984.

I syfte att rätt placera dessa rapporter i sitt historiska sammanhang är en jämförelse nödvändig med historier som presenterats i media vid den tiden, både om flygande tefat (efter 1947) och om andra teman, såsom science fiction eller religiösa uppenbarelser.

Faktum är att medan tidningarna ofta rapporterade om "spöken" och iakttagelser av "Jungfru Maria" [Giuseppe Stilos "Project Myriam" tog upp inte mindre än 43 italienska Maria-fall före eller under 1950, med toppar 1947 (11) och 1948 (19)], kan inget omnämmande alls hittas om närkontakter av tredje graden, där det enda undantaget utgöres av ett gammalt tidningsurklipp om en vit ballong som sågs passera högt över Firenze den 24 april 1909, med två vitklädda personer ombord.

GRÄNSLINJEFALL

Ytterligare två rapporter stod faktiskt att läsa i pressen, men de tages endast upp här på grund av att någon före mig redan gjort det. De är nämligen inte ufologiska i ordets strikta betydelse:

* I april 1946 såg några fiskare utanför Piombino (Livorno) en "flamma" sänka sig ned över deras båt och en varelse som de identifierade som djävulen komma ut ur den;

* Den 21 juni 1946 mötte några bilister i Gorizia en kvinnlig skepnad omgiven av en blå gloria och bilmotorerna stannade.

Ytterligare några rapporter är "gränslinjefall" som dessa, och det är inte lätt att klassificera dem som UFO-relaterade eller ej: sådana svårigheter är större under tidsperioden före Arnold, då vittnena inte hade

någon "UFO-stereotyp" att referera iakttagelser av varelser till. Detta gäller "kidnappningen" i Faborino (Reggio Calabria) den 28 februari 1933 [se "UFO" nr. 5 och ITUFOR-7 för den fullständiga rapporten], såväl som en annan "ante litteram-kidnappning" som uppges ha inträffat i september 1944 i Cormons (Gorizia), men som rapporterats till oss först efter att böckerna "Närkontakt" och "Inkräktare" publicerats i Italien 1988. Det kvinnliga vittnet (30 år gammal) åkte motorcykel då den plötsligt stannade och det svartnade för henne. Först senare mindes hon att hon stod i ett "rum" med anordningar och ett bord, där någon sade: "vi kommer från avlägsna världar" och hon såg två vitklädda varelser som undersökte henne och gav henne en injektion. Hon passerade genom en "bunker" och befann sig sedan på en gräsmatta vid vägen.

Låt oss nu rapportera några fall som uppges ha inträffat på 30- och 40-talet, vilka vi nyligen undersökt.

DEN KOKANDE FLODEN

En morgon 1927 hämtade Francesca C. (11 år gammal) vatten i floden Po vid Corbola (Rovigo) då hon fick se en rund, skinnande tingest gå ned i floden ca 7-8 meter från henne. Några minuter senare kom "tingesten" upp igen ur det kokande vattnet och sköt upp mot himlen, men inte innan flickan sett en "liten man" inuti den, synlig från halsen och uppåt. Ett väsande ljud hördes också och ljuset bländade henne nästan. Hon höll tyst om sin upplevelse i 30 år, men sedan berättade hon för sin familj. [Undersökningen gjordes 1988].

GO-KARTEN OCH ÄLVORNA

På eftermiddagen den 15 eller 16 mars 1943 var en 6-årig flicka och hennes 10-åriga syster ute och vallade en get i närheten av Montecrestese (Novara) då de hörde en ljudlig bang ovanifrån och såg en 2-3 meter bred "farkost" landa på en närliggande bergsknalle. Den hade två "sitsar" där två vitklädda "underliga små män" satt. Den äldre systemen gick närmare varelserna, vilka mumlade till varandra på ett okänt språk. Hon talade med dem och sade sedan åt sin yngre syster: "Var inte orolig, det var bara älvor". Föremålet beskrevs likna en helikopter (utan rotor). Det var metallgrönt till färgen, påminde om en "go-kart" med en glaskupol ovanpå och hade en liten strålkastare på högra sidan. [Undersökningen gjordes 1986].

"MARSIANERNA" ANLÄNDER

Kl 17 en dag år 1945 eller 1946 var 23-åriga Arnleto B. på väg hem till fots i Foligno (Perugia) då han såg ett vitt klockformat "flygande tefat" komma ner och

landade tvärsöver taken till två hus. Det var tio meter i diameter och hade fyra ben. En dörr öppnades och en 1,20 m lång "liten man" kom ut. Han bar overall och gestikulerade åt vittnet som flydde och senare såg "skivan" lyfta utan ljud och mycket snabbt försvinna. [Vittnesmålet rapporterades först 1977].

KONTAKTER MED ANDRA "VARELSER"

De återstående tre rapporterna omhandlar ensamma varelser utan att något UFO observerats. Jag tar med dem endast på grund av att de rapporterats som UFO-relaterade i tidigare publicerade kataloger om UFO-iakttagelser.

* År 1900 eller strax efter kände en viltvårdare i Voltaggio (Alessandria) på sig att han var förföljd och såg en "monsterlik varelse" med "hönsliga ben" som slog till honom i ansiktet [andrahandsberättelse som kom till ytan 1980].

* År 1940 fick flera personer på järnvägsstationen i Poggioreale, Neapel syn på en "metalliknande, robotlik humanoid" med klarvita ögon som stod på järnvägsspåret och uppmanade folk att hålla sig på avstånd "för att inte bli brända" [andrahandsrykte som dök upp 1977].

* En okänd dag mellan 1948 och 1950 promenerade 10-11-åriga Rita D. mot hemmet i Pontegrande i skymningen då hon hörde något som lät som ljudande handklockor. Hon gick för att undersöka saken och såg plötsligt sex eller sju "dvärgar" som samlade ihop något runt ett stort träd. En av dem var 1 meter lång, medan de övriga var kortare. De bar röda jackor och en narmmossa med handklockor (som Jokern på ett spelkort). Deras skor var krökta uppåt. Varelserna upphörde med sina aktiviteter som om de överraskades av flickan, men hon blev ännu mer rädd för dem och flydde från platsen. [Undersökningen gjordes 1987].

NÅGRA BETRAKTELSE

Det är inte lätt att utvärdera NK3-rapporter från 30- och 40-talet, eftersom de alla är solovittnesupplevelser som berättats så sent som 30 till 60 år senare. Vi kan helt enkelt inte veta hur mycket dessa berättelser blivit influerade av vad vittnena kan ha hört eller läst sedan dess. Somliga termer visar på influensen av bl.a. erövringen av rymden och klassiskt UFO-stereotypa detaljer som inte kan ha varit beskrivbara vid tiden för de påstådda iakttagelserna.

Dessutom var alla vittnena barn eller befann sig i de tidiga tonåren vid tiden för sina iakttagelser. De kom vanligtvis från fattiga hem på landsbygden och hade inte lätt tillgång till böcker och tidskrifter, men vi kan inte helt utesluta den roll som tidi-

NÅGRA KORTA NOTISER AV ÄLDRE DATUM

SEX ROTERANDE "STJÄRNOR"

Sensommaren 1913.

Mähren, Tjeckoslovakien.

François Zatloukal, 20 år gammal det året, färdades från Brno till Zidenice i klart väder i slutet av sommaren. Mellan kl 21.00 och 22.00 såg han sex föremål mycket högt upp på himlen som stora brinnande röda stjärnor, vilka ljudlöst rörde sig runt en fixerad punkt i medsols riktning. Denna "stjärn"-formation var en elliptisk bana med en diameter på ca 1 meter (vittnet kom fram till denna siffra genom att använda sig av sin utsträckt arm).

Han iakttog fenomenet i sex eller åtta minuter och fortsatte sedan sin färd utan att vänta på slutet. Det fanns inga andra vittnen.

(Henri Chaloupek, Phénomènes Spatiaux nr. 11, 1967; skiss sid. 209).

FÖREMÅL MED HALS

1914 eller 1915 (hösten).

Bujoreanca (Dimbovița, Tîrgoviste-distriktet), Rumänien.

En lärare, som nu (1969) är 68 år gammal, satt och åt med sin familj i trädgården på hösten år 1914 eller 1915 då allas uppmärksamhet drogs mot ett föremål med en rödaktig glöd, vilket blev synligt i och med att det blev mörkt.

Föremålet i fråga var stort som en fotboll eller ett manshuvud med en hals som stack ut som ett "avgasrör". Det var ca 20-25 meter upp och färdades åt öster samt fick akaciorna och ekarna att böja sig i den vind som det orsakade. Det efterlämnade ett spår av glödande gnistor ca 8-10 meter långt och dök upp sex eller sju dagar efter varandra. Det bevitnades av alla byborna.

Föremålet avgav ett vislande ljud och dök upp ur tomma intet över ett speciellt hus 800 meter från där det rapporterade vittnet bodde, och försvann lika plötsligt över en annan bostad. Vid ett tillfälle stod det stilla över ett av husen där kroppen av en kvinna hittades, tydligen översälad med brännsår.

(D. S. Ionescu).

Källa: UFOs From Behind The Iron Curtain, av Ion Hobana & Julien Weverbergh.

SKIVFORMAT FÖREMÅL

September 1943.

Pusjeion, Sovjetunionen.

Denna iakttagelse gjordes av spanska frivilliga som kämpade på tyskarnas sida i Ryssland - de ingick i Azul-divisionen. Rapportören är Oscar Rey Brea, vid tillfället ansluten till La Coruna radiotestningslag. Övriga vittnen var bl a Jesus Arias (Asturia), Paz (Galicia) och Tomas Carbonel (Alicante). De befann sig alla i en bunker under ett slag mellan det tyska och det ryska flygvapnet, då de såg ett skivfor-

(som om det iakttog slaget, som ett av vittnena framförde det). Sedan försvann det med fantastisk hastighet.

(Antonio Ribera, Plátillos volantes en Iberoamerica y España, ed. Pomaire, 1968)

TVÅ STORA ORANGEFÄRGADE LJUS

Den 22 december 1944 flög löjtnant David McFalls från Cliffside, North Carolina och löjtnant Edward Baker, radarobservatör från Hemat, Kalifornien på 3.000 meters höjd strax söder om Hagenau i det gamla tyska Reichsland. Hagenau ligger 32 km norr om Strasbourg och 26 km väster om Rhen.

Här är McFalls rapport:

"Kl 06.00 i närheten av Hagenau på 3.000 meters höjd klättrade två mycket ljusstarka ljus upp mot oss från marken. De gick in i planflykt och hängde efter stjärten på vårt plan. Det var stora skarpa orangefärgade ljus. De stannade där i två minuter, bakom stjärten hela tiden. De stod under perfekt kontroll. Sedan svängde de bort från oss och glöden verkade slockna."

Källa: The Coming of the Saucers, av Kenneth Arnold & Ray Palmer

NÄRKONTAKT I BRASILIEN

Lastbilschauffören Geraldo Baqueiro var tidigt på morgonen den 7 juni 1946 på återresa från Rio till Itajubá. Han körde en WV-kombi åt Läkarhögskolan som ligger i denna stad i Minas Gerais.

När han vid 03.30-tiden befann sig på landsvägens högsta punkt, i Mantiqueirabergen, fick han syn på ett UFO med fem piloter. I början såg han ett 'rött ljus' som närmade sig och hela tiden blinkade. Vid varje blinkning hostade bilmotorn till. I ett bestämt ögonblick slocknade bilens strålkastare, samtidigt med att motorn stannade och radion tystnade. Vid denna tid svävade det 'röda ljuset' stillastående på ett avstånd

av ca 20-30 meter och en höjd av 10 eller 5 meter över marken, i en obs.vinkel på 30 grader. Därefter ändrade ljuset färg till ljusblått, ungefär som ett starkt neonljus. Det antog nu formen av ett skivformat föremål med skarpa konturer.

Den besynnerliga farkosten var försedd med ett kvadratisk utsprång på undersidan och runt den övre kanten löpte ett slags vindruta som var upplyst med ett intensivt sken. Bakom denna vindruta syntes fem mänskliga ansikten med mandelformade ögon, som "kattögon". Den översta delen på farkosten kunde inte urskiljas, ty den befann sig i skugga. Efter ett kort observationsögonblick höjde sig farkosten och försvann i skyn. I denna stund tändes åter kombins strålkastare, motorn startade och radion fungerade igen.

Källa: Vierzig Begegnungen mit Außerirdischen in Brasilien, av Walter K. Bühler

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

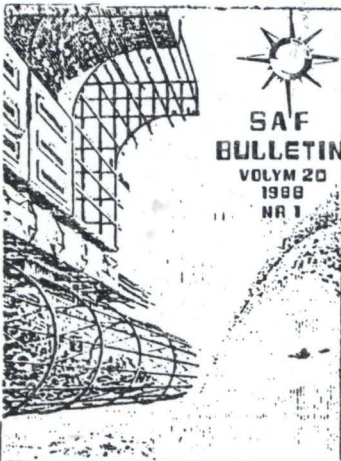
forts. från sid. 10 HUMANOIDER....

ga science-fictionhistorier i populära veckotidningar kan ha spelat.

De flesta av vittnena i stort sett glömde bort sina upplevelser tills en tillfällig händelse (en TV-utsändning om UFOs, en son intresserad av ufologi etc.) påminde dem om sådana händelser, som om sådana upplevelser på något sätt var "vanliga", "normala" vid tiden i fråga. Detta för oss till det anmärkningsvärta folkloristiska innehållet i några av historierna (vittnena själva och deras familjer tolkar vanligtvis dessa närkontakter som något som har med "demoner" eller "älvor" att göra), även om alla intervjuade var orubbliga i sina påståenden att det inte bara var en dröm utan en verklig, fysisk händelse de råkat ut för.

ITALIAN UFO REPORTER, No.10, June 1989
Newsletter of the Italian Center for UFO Studies
C.I.S.U. - Corso Vittorio Emanuele 108 - 10121 Torino - Italia

○ ○ ○ ○ ○ ○

SAF
BULLETIN
VOLYM 20
1988
NR 1

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo, parapsykologi, arkeologi, forntid mm.

Medlemskap/år 150:--.
Junior+pensionär 100:--.
Beställ provex. Kr 20:--
Postgiro 47 55 22 - 9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Här finns ledig annonsplats för er förening eller för er klubb. Skicka in
ett färdigt manus eller be oss göra ett förslag.

Ett exempel:

**Detta exempel
kostar 100 kr.**

UFO-Klubben "Outsider"

Beställ vår klubbtidning och bli
samtidigt medlem för endast

50 Kr.

Erbjudandet gäller hela året ut.
Vi träffas regelbundet 1 gång i
mån.

En av våra sponsorer är

**DITT
& DATA**

Ågatan 18
582 22 Linköping
Tel: 013 112391

UFO INFORMATION

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING SVERIGE

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Stad

Postnr